

SONČNI GRIČ

Glasilo otrok JVIZ OŠ Destrnik-Trnovska vas

OSNOVNA ŠOLA DESTRIK-TRNOVSKA VAS

maj 2010

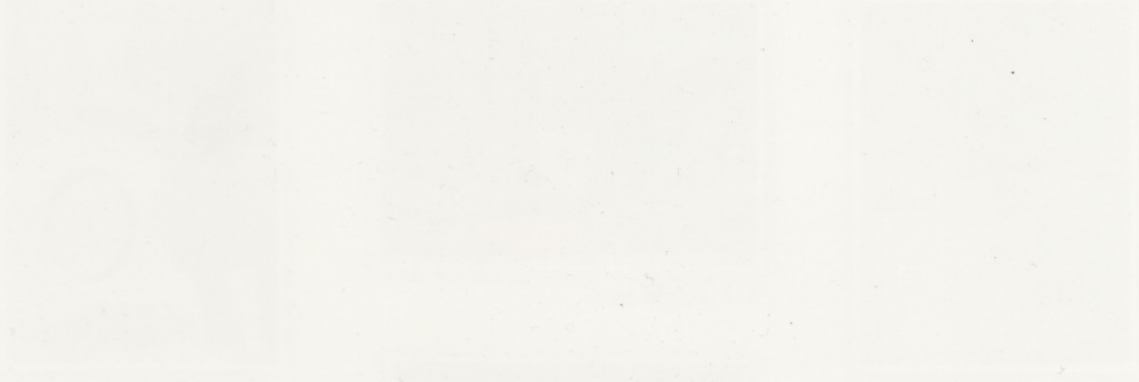
V letošnjem letu smo v okviru projekta "Začrtje za leto 2009" pripravili in izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih.

Prav tako smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih.

Prav tako smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih.

Prav tako smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih.

Prav tako smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih. V okviru tega projekta smo izvedli številne dejavnosti, ki so bile namenjene spodbujanju ekološkega ozavešanja in odgovornosti pri otrocih.

DRAGE UČENKE, DRAGI UČENCI!

Ob koncu šolskega leta je pred nami spet naš »Sončni grič«. V njem se s svojimi literarnimi in likovnimi izdelki predstavljate otroci iz vrtca ter učenci matične in podružnične šole.

Nastali so tudi izdelki v tujem jeziku, kar je dokaz, da znate svoje znanje uporabiti. Predstavili ste tudi različne korake likovnega ustvarjanja.

Prav je, da ste svoje uspehe in dosežke na posameznih področjih dela upodobili v sliki in besedi.

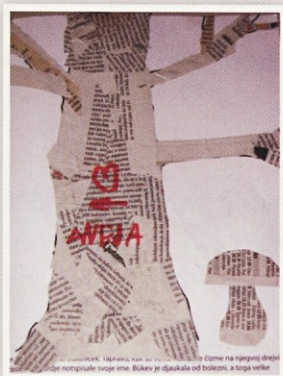
Ustvarjalcem in mentorjem gre za sodelovanje ter vztrajnost pri nastajanju glasila vsa pohvala.

Ob koncu želim učencem in delavcem šole uspešen zaključek šolskega leta ter prijetne počitnice.

Ravnatelj:
mag. Drago Skurjeni

PRVOŠOLCI – EKOLOGI

V oktobru smo pod vodstvom Zavoda Vista za razvoj vrednot Murska Sobota in v sodelovanju z Javnim zavodom Krajinski park Goričko izvedli projekt »EKOŠKRAT – veliki nemarni škornji«. Potovali smo skozi svet pravljice, da bi nam približala velik problem onesnaževanja in vrnitve človeka k naravi. Ponujene so nam bile možnosti odprtega ustvarjanja in podoživljanja vsebin ter sporočil, ki jih nosi zgodba.

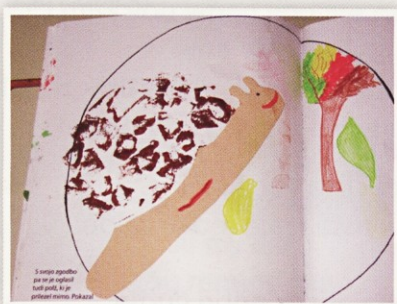
Aneja Lorbek, 1. b

Kaja Murko, 1. a

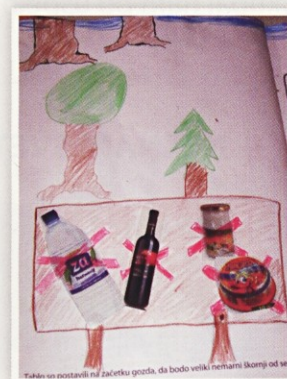
Iva Vidovič, 1. a

Anemarie Cafuta, 1. a

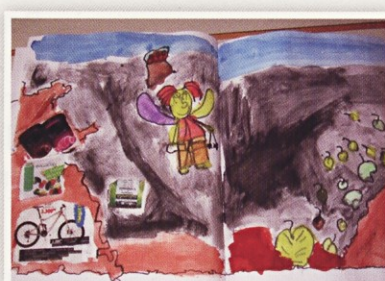
Luka Caf, 1. b

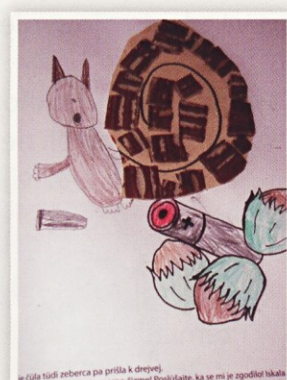
Nino Muršec, 1. a

Metka Fridl, 1. b

Ines Malek, 1. a

Danijela Perkovič, 1. b

Metka Fridl, 1. b

Seznaniли smo se s posledicami življenjskih navad in skušali najti rešitve. Z vzgledom se bomo učili in sami vplivali na kakovost svojega življenja.

NE POZABI

Gobe so okras gozda in hrana živalim, z uničevanjem in s prekomernim nabiranjem bodo izginile iz naših gozdov.

Gozd je dom nešteti rastlin in živali, ki si tudi želijo, da je čist in varen.

Ne kriči!
Ne uničuj gozda!
Ne lomi vej in ne piši po lubju!
Ne odmetavaj odpadkov!

Tako kot v šoli odpadke razvrščamo tudi doma!

Potrebujemo vašo pomoč!
Radi bi hodili na sprehod, prisluhnili petju ptic,
opazovali živali in živeli v čistem okolju.

Kdo nam bo pomagal naravo doživljati tudi v prihodnosti?
Skupaj nam bo uspelo!

Učenci 1. a, b

NEZNANI SVET

Tam nekje na koncu sveta,
ki ga skoraj nihče ne pozna,
tam je svet,
kjer pravljica ni doma.

V tistem svetu revščina živi,
otroke spremlja v lačne dni.
Otroci ne vedo, kaj je veselje,
pa vendar imajo svoje želje.

Kako so žalostne njihove oči,
iz njih sreča nikoli ne žari.
Delajo, da preživijo,
za košček kruha se borijo.

Ponoči žalostno zaspijo,
temi tiho govorijo,
kako si želijo,
da jutri sploh kaj dobijo.

A kruh redkokdaj pride,
tudi čista voda izgine,
veselje v tiste kraje redko zaide.

A obstajajo še dobri ljudje,
ki vedo, kaj si otrok želi,
z njihovo pomočjo to vsaj včasih dobi.

Pomagajmo jim vsi,
ne zatiskajmo si oči,
podarimo otrokom vesele dni,
da iz njihovih oči
vsaj malo veselja zažari.

Damjana Žampa, 8. b

Moja družina, Zala Mlačnik, Vrtec
Destrnik, akvarel

MOJA DOMOVINA SLOVENIJA

V Sloveniji govorimo slovensko. Imamo predsednika Danila Türka. Slovenija je v Evropski uniji. Imamo malo Jadranskega morja. Seveda imamo tudi himno z naslovom Zdravljica, ki jo je napisal France Prešeren. Najvišja slovenska gora je Triglav. Glavno mesto je Ljubljana. Naše sosednje države so Madžarska, Avstrija, Hrvaška in Italija.

Vanessa Fladung, 3. t

Slovenija ima le delček morja. Je lepa dežela. Ima dosti jezer. Najvišja gora je Triglav. Predsednik je Danilo Türk. Sosednje države so Madžarska, Avstrija, Hrvaška in Italija.

Matjaž Kolednik, 3. t

Moja domovina Slovenija je zelo lepa država. Ima zelo lepe pokrajine, gozdove, njive, travnike in najvišjo goro Triglav. V mestih je dosti hiš, blokov in centrov. Živim v Bišu, ki je majhna vas, ampak zame lepa.

Nika Pukšič, 3. t

THE ROSE

The rose is red like you.
I miss you when you are not
with me.
Mum, you mean everything to me.
I need you every moment,
every second of my life.
I just want to be with you
all my life.
You remind me
that I'm not alone
in this bad world.
You are sad when
I'm sad.
You are happy
when I'm happy.
You are my happiness.
Thank you.

Nastja Sluga, 9. a

Medvedje šape, Tilen Ivančič, Vrtec
Destnik, odtiskovanje s prstnimi barvami

Razglednica, Nataša Ozvatič,
3. a, akvarel

Zima, Rok Vajngerl, Vrtec Destnik,
tempera in tuš

MY DREAMS

When I dream, I dream about many things.
I dream about beautiful things,
I dream about love,
I dream about the future
and I dream about friends.
But sometimes horror, nightmare happen.
Then I dream about dark things.

Saša Koletnik, 9. a

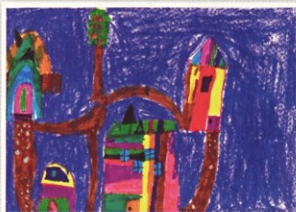

Požar v gozdu, Tomaž Arnuš, 4. a, akvarel

MIRACULOUS GIFT

Metulj, Katja Vaupotič,
4. a, kombinirana tehnika

Moja hiša prihodnosti,
Amadej Murko, 2. t,
voščenke, flomastri

In the year 1901 there lived a little girl. Her name was Mary and she went to the second grade. She did not like school because in that time it was rigorous. They had just two weeks of Christmas holidays. So they went to school from 1st September to 1st September. They did not have much time to play. She wanted a change. But she did not know if she could change this situation. After her mum had told her that her aunt Sarah was coming to visit them for her birthday on 25th June, she forgot this thing for some time. When Sarah came, she brought Mary a big cake and a beautiful little doll made of rags. In the evening, when it was the end of her birthday and she went to bed, she was thinking what she could do to make her wish true. Then a miracle happened. The little rag doll came to life and she started to talk to her. She told her: "Just fall asleep, your wish will be fulfilled tomorrow." In the morning, when she woke up, Mary did not know, if she was dreaming or this really happened. When she came to school she found out that everything was true. Her biggest wish was realized. From that time we go to school from 1st September to 25th June.

Mateja Kovačič, 9. b

JABOLKO, KAJ MI DAŠ?

Tudi naša šola je EKO šola in v tem okviru teče kar nekaj projektov. V letošnjem novembru smo se pridružili mnogim šolam po Sloveniji, ki izvajajo evropski projekt razdeljevanja jabolk učencem. Vodi ga učiteljica Jasmina Caf. Tako imamo OB SREDAH po 4. šolski uri sadni odmor. Reditelja prineseta v razred jabolka, plodove domačih proizvajalcev. Učenci zelo radi posegajo po sadežih, saj so dobri, okusni in zdravi. V okviru tega projekta pa lahko izvajamo tudi različne dejavnosti. V 2. t razredu smo se odločili kar za NARAVOSLOVNI DAN. Poimenovali smo ga JABOLKO, KAJ MI DAŠ? Do podrobnosti smo spoznali ta zdravi sadež. Izvedeli smo, da lahko iz jabolk skuhamo kompot, pripravimo jabolčni sok, jabolčni zavitek, jabolčno marmelado, jabolčne krlje, da lahko jabolka pečemo ali ocvremo v testu za palačinke. Vseh izdelkov nismo mogli narediti, smo pa pekli jabolčno pito, cvrli jabolka, poskusili smo jabolčni sok in jabolčne krlje. Vse to so učenci prinesli v šolo in iz prinesenega smo pripravili razstavo. V prihodnje si bomo ob petkih kruh namazali z jabolčno marmelado. Jabolčni kis, marmelado, sok in krlje sta v šolo prinesli Lucija Jančič in

Julija Marodi, vsi ostali učenci pa še po tri jabolka. Tako smo spoznali tudi različne vrste jabolk.

Najbolj prijetno je bilo pri peki jabolčne pite in cvrtju jabolk, pri čemer so učenci zelo aktivno sodelovali.

Prisluhnili smo tudi pravljici O zlatih jabolkih. Pri poustvarjanju pravljice smo izdelali jabolka iz das mase in jih zlato obarvali. Nato smo jih obesili na »čudežno jablano«, ki nam krasi hodnik.

Naravoslovni dan je lepo uspel, učenci si želijo še več podobnih.

Za učence 2. t zapisala in fotografirala učiteljica Milena Hojnik

NARAVA

Okolje naše je zavarovano,
z rožami postlano,
odpadke ločujemo,
naravo varujemo.

Naj starši otroke poslušajo,
našo naravo polepšajo,
otroci smo že dovolj naredili,
veliko zdrave vode smo spili.

Otroci smo najbolj pridni,
ker starejše poslušamo,
lepo naravo pa ohranjamo.

Zato ljudje, zberimo se,
imeli se bomo super.

Sara Golob, 6. t

BABIČIN ROJSTNI DAN

V petek je imela babica rojstni dan. Ko je šla zjutraj v službo, je bila slabe volje. Narisala sem ji risbico. Domov je prišla, ko smo že jedli kosilo. Po kosilu smo dobili torto in rakov čips. Odrasli so spili še kavo, nato smo šli ven. Hitro se je stemnilo. Nato smo ji vsi čestitali in dali darila. Zvečer smo gledali televizijo. Potem smo dobili večerjo. Ko smo se najedli, smo šli spat. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Nuša Drevenšek, 4. a

Dežniki, Amadej Murko, 2. t, akvarel

Moja hiša prihodnosti, Aljaž Fras, 2. t, mešana tehnika

V ŠOLI

V šoli je danes vse narobe,
ker so tam same tečnobe.

Nobena učiteljica ne da mi pet,
zato je za umret.

V redovalnici plešejo
same trojke, včasih tudi dvojke.

Na koncu leta sem zadostna,
na svoje znanje nisem prav ponosna.

Anja Čuček, 5. a

Snežaki, Nejc Štumberger, 1. t, tempera

Snežaka, Jan Nedelko, 3. t, kolaž

MOJ BRAT

Moj brat je Leo, piše se Nedelko. Star je pet let in hodi v vrtec. Visok je 113 cm, tehta pa 20 kg. Ima ovalen obraz, kratke rjave lase, temno rjave obrvi in rjave oči. Njegov nos je širok. Na nogi ima posebno znamenje. Rad je oblečen v športna oblačila in obut v športno obutev.

Jan Nedelko, 3. t

ŠOLA SMUČANJA

Da bi lahko hodila smučat, so me starši vpisali v šolo smučanja. Starši so nas odložili pred bowling centrom. Z avtobusom smo se odpeljali na smučišče Trije kralji. Ko smo prispeli, sem si izposodila smuči, zato sem izgubila svojo skupino. Iskala sem učitelja in ga na koncu le našla. S svojo skupino (imenovano Lisice) sem se odpravila smučat – na začetku po manjših, nato po večjih strminah. Peljali smo se na sidrih in krogcih. Enkrat sem padla s krogca, zato sem morala pešačiti. Malica je bila okusna (krofi). Ko smo pojedli, smo šli spet na smučišče. Smučali smo dve uri in pol, nato pa je bilo kosilo. Domov smo se odpeljali polni novega znanja. V šoli smučanja mi je bilo všeč.

Vita Volgemut, 5. a

MOJA MAMA

Ime ji je Ivanka, piše se Potrč. Po poklicu je gospodinja. Stara je 42 let. Visoka je 162 cm, težka pa 62 kg. Ima okrogel obraz in kratke rjave lase. Njene oči so modre, obrvi pa svetle. Ima majhen nos. Njeno posebno znamenje je bradavica. Rada obleče športna oblačila in obuje športno obutev.

Matjaž Kolednik, 3. t

MOJ ATI

Mojemu atiju je ime Danilo, piše se Pukšič. Star je 39 let. Po poklicu je komercialist. Težak je 74 kg, visok pa 177 cm. Njegov obraz je podolgovat. Njegovi lasje so kratki in rjavi, oči pa modre. Ati ima rjave obrvi in ozek nos. Njegovo posebno znamenje je lepotična pika.

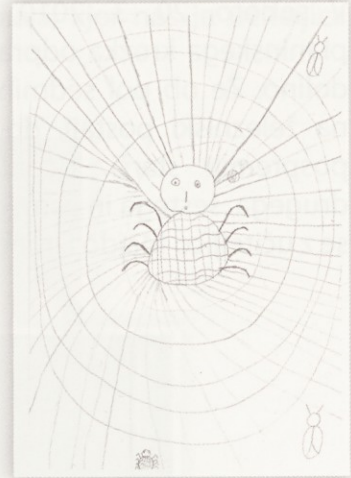
Rad se oblači v športna oblačila in rad obuje moderno športno obutev.

Nika Pukšič, 3. t

PRVA LJUBEZEN

Moja prva ljubezen
je bila kot bolezen.
Bili so metuljčki v trebuhu
in sladek namaz na kruhu.
A napočil je konec,
kriv pa je bil Amorjev lonec.
Nastal je pok,
ki povzročil je jok,
ta trajal je in bo,
bolel zelo.

Mateja Korent, 8. a

Pajkova mreža, Kaja Caf, 4. a,
svinčnik

ALI SEM KDAJ KOGA UŽALILA?

Včasih užalim mamico in babico. Če ne jem kosila, je babica zelo užaljena. Mami pa včasih rečem, da je nimam rada. Potem mi je za vse žal.

Teja Marot, 2. t

S sestrično sva igrali družabno igro opice. Zmagala je Lara. Bila sem ji nevoščljiva. Rekla sem ji, da je igrala nepravilno. Bila je zelo užaljena.

Lucija Jančič, 2. t

Imam prijateljico Lauro. Večkrat se skregava, ker me žali. Tudi jaz ji rečem »bobi palčka«. Ker veva, da se z grdimi besedami žaliva, si hitro oprostiva.

Gaja Pergar, 2. t

Jaz sem roža

Pomlad prihaja in sonček žari,
moje življenje se počasi budi,
sončni žarki mi dajejo moč,
da prikukam, se zbudim in zažarim.

Mislím, da bom srečo imela
in bom celo leto cvetela,
da moja lepoto bodo vsi občudovali
in me zato ne bodo poteptali.

Ko jesen bo prišla,
bo mrzli veter popihal.
To znak bo, da moram oditi,
naslednje leto spet se zbuditi.

Melisa Harambašič, 5. a

ALI SEM KDAJ KOMU PRIVOŠČIL NESREČO?

Moja sestra Ajda me je ščipala in
tepla. Jaz pa sem ji privoščila, da bi
ponoči padla s postelje. Toda to se ni
zgodilo.

Ponoči sem imela čudne sanje. V njih
sem sama padla s postelje.

Zala Arnuga, 2. t

IZLET V LOGARSKO DOLINO

V soboto, 20. 3. 2010, smo se člani
planinskega krožka odpravili v Logarsko
dolino. Že ob pol sedmih smo se zbrali
na železniški postaji, do koder so nas
pospremili starši. Učenci iz tretjega,
drugega, šestega in osmega razreda smo
se z učiteljico Majdo Drumlič namestili na

avtobus. Po dveh urah in pol smo izstopili.
Pričeli smo s pohodom do slapa Rinke. Ko
smo šli mimo kmetije, se nam je pridružil
pes Bendžo. Spremljal nas je vse do slapa.
Pot smo nadaljevali po gozdu, kjer smo si
ogledali leseno hiško, pred katero nas je
učiteljica tudi fotografirala.

Ker smo bili učenci od prevelike količine
snega utrujeni, smo pot do slapa
nadaljevali po glavni cesti. Na poti se je
zgodilo veliko smešnih prigod, povezanih

s snegom. Otroci smo se kepali, smejali in
predvsem zabavali. Ko smo se utrudili,
so nam spremljevalci dali deset minut
počitka za malico.

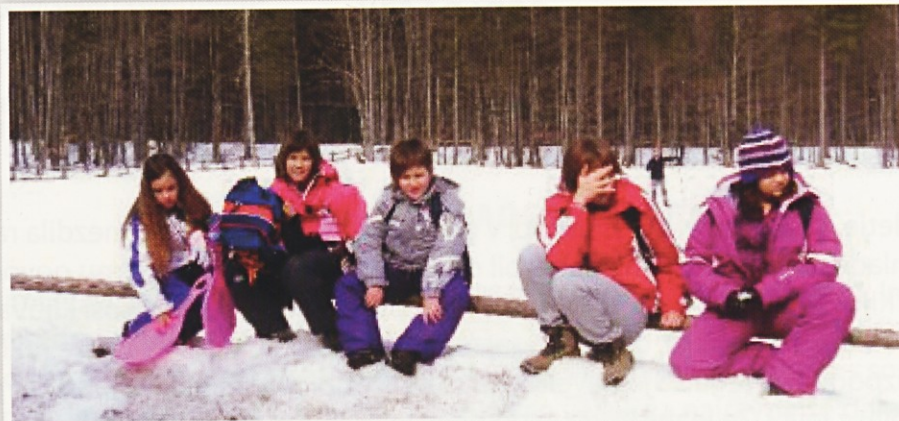
Po malici smo šli mimo mostu, pri katerem smo spet zganjali norčije. Skakali smo z mostu in se kepali. Utrujeni in neučakani smo spraševali spremljevalce, kako dolga je pot do slapa. Otroci smo z nasmeškom na ličkih zagledali veliko tablo, na kateri je pisalo, da je samo še deset minut hoje. Vsi smo pohiteli in čez nekaj minut prišli na cilj. »Uspelo nam je priti do Rinke,« smo se razveselili otroci. Prva stvar, ki smo jo morali udeleženi narediti, je bila, fotografirati slap. Tudi učiteljica Majda

nas je z veseljem fotografirala.

Otroci smo se sankali in si šli ogledat Orlovo gnezdo. To je lesena hiška na vrhu skal, s katere je prelep razgled na Logarsko dolino. Ko je prišel čas za odhod, smo se do avtobusa zabavali v vožnji z lopatkami, s sankami in z bobi. Sankali smo se vse do kmetije. Ker nas je zeblo, smo šli v hotelski bar na vroči čaj, ki nas je ogrel. Poslovili smo se od Bendža in šli do avtobusa, kjer nas je učiteljica fotografirala.

Po nekaj minutah smo se ustavili in sedli na leseno ograjo.

Od Logarske doline smo se vsi težko poslovili, saj smo imeli lep razgled na gore.

Sara Golob, 6. t

PREBUJANJE NARAVE

Opisal bom, kako sem preživel popoldne z družino in s svojim psom. Ko sem včeraj šel ven iz hiše, je Medo pritekel k meni in mi prinesel palico. Vrgel sem mu jo na travnik, tekkel je za njo in mi jo prinesel nazaj. Nato je cela družina odšla na sprehod z njim. Ob poti smo videli veliko zvončkov in trobentic ter jih nekaj tudi nabrali. Videli smo tudi poganjke na drevesih, narcise in tulipane, ki kukajo iz zemlje, ter travo, ki že zeleni. Medo je veselo tekal sem ter tja. Začelo se je spomladansko čiščenje, delo na vrtu in v vinogradu. Ko smo prišli mimo gozda do našega vinograda, sem mamo vprašal, kako se obrezuje trta. Povedala mi je, da mora puščati šparone in reznike. Iz »rožja« se delajo »pušlci« za kurjavo. Ko smo prišli do vrta, sem jo vprašal, zakaj mora grede vedno znova prekopavati. Povedala je, da se ostanki prekopljejo. Po vrnitvi domov smo še malo posedeli zunaj, Medo pa je spet prinesel palico v gobčku. Ta sprehod mi je bil zelo všeč.

Žan Lorenčič, 4. a

VESELI POHOD

Juhuhu!
Na pohod smo šli
in smo se zabavali.
Hodili smo po rosi,

lahko bi bili bosí.
Pot dolga te utruði,
zdaj bomo si spočili,
domov se napotili.

Blaž Krajnc, 5. a

GRDI RAČEK (Obnova)

Jabolko, Katarina Jakop,
2 leti, Vrtec Trnovska vas,
odtiskovanje

Avtor: HANS CH. ANDERSEN, Prevod: FRANC BURGAR, Ilustratorica: MARLENKA STUPICA, Založba: MLADINSKA KNJIGA, Kraj: LJUBLJANA, Leto izdaje: 1993, Zbirka: CICIBANOV VRTILJAK

Bilo je poletje. Vse je zelenelo in zorelo, v goščavi sredi gozda pa je gnezdila raca. Valila je mlade račke. Zadnji mladič je bil drugačen od ostalih. Vsi so mu govorili, da je grd. Kljuvali so ga, suvali in se norčevali. Race so ga ščipale, kokoši kljuvale, še bratci in sestre so govorili, da bi ga vsaj mačke odnesle. Celo mati mu je rekla, naj se spravi izpod nog. Tega se je naveličal in zletel čez plot. V močvirju je srečal psa, ki je bil na lovu z lovci. Že je mislil, da je po njem, a se pes ni preveč zmenil zanj. Počasi se je prebil iz močvirja in prišel do revne hiše, v kateri je živel starka z mačkom in s kokošjo. Ker so bila vrata odprta, je brž smuknil noter. Vendar ne za dolgo, saj se ni strinjal z mačkom in s kokošjo. Postajalo je vse bolj mrzlo. Nekega večera se je srečal s prelepimi pticami, ki so ga vabile v tople kraje. Tako lepih ptic še ni videl. Bile so snežno bele, imele so dolge vratove, oglašale so se na poseben način. Ni jih mogel pozabiti. Mraz je vse bolj pritiskal, slabo mu je kazalo. Plaval je v ledeni vodi, vendar je omagal. Voda je zmrznila in z njo tudi on. Zmrznjenega je našel kmet in ga odnesel domov. Žena in otroci so se ga zelo razveselili. Tam je spet oživel. Otroci so se hoteli igrati, on pa je mislil, da mu hočejo kaj hudega, zato je zbežal. Še se je nadaljevala mrzla zima, ki pa jo je le nekako preživel. V deželo je spet prišla pomlad in z njo prelepe ptice. Kopale so se v ribniku in ga vabile k sebi. Ni si upal k njim, ker je mislil, da ga bodo kljuvale. Zbral je pogum in se jim pridružil. V vodi je zagledal svoj odsev in ugotovil, da je postal prelep labod. Otroci so ga občudovali in govorili, da je najlepší. O takšni sreči si niti sanjati ni upal, ko je še bil grdi raček.

Denis Krajnc, 4. t

MUSIC

Music is everywhere:
on earth, in heaven, in space ...
If you listen, you will be happy.
I'm happy every day and music is my life.

Music is my life,
I can't live without.
And in music is love
and love is everywhere.

Eva Hrastar, 8. a

Music is everywhere.
I'm sad because deaf people don't hear music.
And if I could
I would like to help them.

Sadno drevo, Jure Gašparič, 3 leta,
Vrtec Trnovska vas, kombinirano –
voščenka in tempera

BETTER WORLD

Everywhere in the world there
are people without a sense of life.
They don't know what heaven is.

Perhaps the roses will grow in the desert
and the light will shine in the dark.
Maybe everything will be like it is,
and this is just my dream.

If we all experienced their lives,
the world would be different.
Maybe the birds would sing,
even where there are none.

Maruša Kores, 8. a

ČAROVNICA UKRADE KOS NEBA

Za devetimi gorami in tremi škratovskimi hribi je bila dežela Sedem zvezd. Ime je dobila po sedmih zvezdah, ki so vsako noč najbolj žarele na nebu. Stari ljudje so govorili, da so čarobne, da v njihove domove prinašajo mir in srečo. In res so bili zdravi, hrane in pijače so imeli v izobilju, čeprav so veljali za najrevnejše daleč naokoli, jim ni nikoli ničesar zmanjkalo. Dober glas seže tudi v deveto vas, zato je za to izvedela tudi zlobna čarovnica Matilda. Ni bila srečna, če ni komu ponagajala, bila pa je tudi ljubosumna, saj je vedno hotela imeti to, kar so imeli drugi. Skuhala si je napoj, s katerim bi ukradla kos neba, na katerem je sedem zvezd. Sestavila je kar nekaj urokov in uspelo ji je. Ljudje so naslednjo noč videli, kako zvezde ugašajo in izginjajo. Čez sedem dni je nebo ostalo brez vseh zvezd. Vas so začele pestiti bolezni, kuga in pomanjkanje. Vaščani so iskali rešitev, a brez uspeha. Minevali so tedni in meseci, v vas je prišel znani grof, ki je bil neznansko srečen, če je lahko komu pomagal. Ko je slišal zgodbo teh ubogih ljudi, se je odločil poiskati zvezde in Matildino hišo. Ko jo je našel, je vstopil in zagledal zvezde, ujete v kristalno kroglo. Od Matilde je zahteval, naj spusti zvezde, v zameno pa ji je moral obljubiti pol svojega kraljestva in spoštovanje vseh ljudi. Izpustila jih je. Zvezde so uporabile svojo čarobno moč, zato so čarovnico spremenile v prah. Naslednjo noč so se zvezde spet vrnile na nebo. V vas se je vrnila sreča. Vaščani pa so se veselili in hvalili junaka, ki jim je vrnil sedem zvezd.

Jernej Plohl, 6. a

MOJA MAMA

Ime ji je Adrijana, piše se Meško. Stara je 29 let. Po poklicu je trgovka. Visoka je 170 cm, težka pa 57 kg. Ima ovalen obraz, črne lase, temno rjave oči in goste črne obrvi. Nos ima koničast. Njeno posebno znamenje so pike na obrazu in na nogi. Oblečena je v športna oblačila, obuta pa v športno obutev.

Denis Klemenčič, 3. t

SPOMINI NA OTROŠTVO

O svojih spominih na otroštvo so mi pripovedovali babica, dedek in teta.

DEDI (1937)

Rodil se je v Črmlji. V družini so bili poleg njega še mati in dva brata. Jedli so žgance, zelje, repo in različne juhe. Živel so v hiši, ki je imela ŠTIBL in ZADNJO HIŠO. Krušna peč je ogrevala prostor, v katerem so spali. Spali so na klopih in peči ... potem pa že na slami ter na ličju. Včasih se je z babico vozil z vozom v Varaždinske toplice. Imeli so šest krav, teleta, bike in kobilu. Zjutraj je zgodaj vstajal, šel na pašo past krave, potem pa je šel v šolo. Tam so jih tudi topli. Pisali so na tablice. V šolo je nosil vedno ista oblačila, ob sobotah in nedeljah pa so jih oprali s pepelom. Ob večerih so hodili na bal (ples), kjer so luščili koruzo, jo ličkali, potem pa so plesali. Doma so imeli kolovrat, če pa so ženske predolgo predle, so jih strašili, da jim bo miš pregriznila vrv.

Dedku so leta 1942 v Nemčiji ustrelili očeta. Brate in njega so odpeljali v taborišče, ločili so jih od matere. Zaprti so bili do leta 1945. Dedek je bil ukradeni otrok.

Kurentova maska,
Žiga Mahorič, Vrtec
Destrnik

TETA TUNIKA (1931)

Ob večerih niso šli nikamor. Včasih so nosili drva, hodili v hlev nastiljat živini, luščili so koruzo. Krušna peč jim je ogrevala prostor. V družini je bilo šest otrok in starša. Otroci so se razumeli, straši pa ne. Velikokrat so bili lačni. Jedli so zelje, repo in krompir. Doma so imeli eno kravo in muce. Nikoli niso imeli nobenih igrač. Zgodaj zjutraj so vstali, šli past kravo na travnik, nato pa so šli v šolo. Tam so jih topli z leseno oglato palico. Učili se niso nič, zaradi slabih ocen starši niso bili hudi. V eni obleki je bila cel teden, ob vikendih so jo oprali s pepelom.

Snežak, Jana Krajnc,
Vrtec Destrnik

BABI (1942)

Bili so trije otroci in oče, imela je mačeho. Spomni se, da je kot darilo za rojstni dan dobila carski praženec (šmorn). Večinoma so jedli žgance, zelje in repo. Kruh so pekli doma. Igrali so se tako, da so se na podstrešju zapirali v škatle. Živel so v hiši, v kateri so imeli štibl in zadnjo hišo. Krušna peč je ogrevala prostor, v katerem so spali. Spali so na klopih in peči, kasneje na slami ali ličju. Imeli so tri krave, svinje, kokoši in muce. Babico je učila Marija Kralj, v šoli so jih topli. Zjutraj je zgodaj vstala, peljala krave na pašo, potem pa je šla v šolo. Imeli so tablice, na katere so pisali. V šolo je vedno nosila ista oblačila, ob vikendih so jih oprali s pepelom. Ob večerih so hodili na bal (ples), luščili so koruzo, ličkali, potem pa so plesali. Fantje so ji včasih zapeli podoknico, ampak niso smeli spati pri njej, ker ni bilo prostora.

Anja Fladung, 7. b

PRVI DAN SMUČANJA

Pred tremi leti sem šel prvič na šivanje kolena (pa ne zaradi smučanja). Zjutraj smo se odpeljali v Kachberg v Avstrijo na smučanje. Zvečer smo prispeli tja. Drugo jutro smo šli smučat. Potem smo šli v našo kočo. Babica je medtem, ko smo smučali, skuhala kosilo. Nato smo šli na sprehod. Upiral sem se, ker mi ni bilo do tega. Moral sem iti. Med hojo mi je spodrsnilo in sem padel po pločniku. Ker sem imel globoko rano, so me starši odpeljali v bolnišnico. Tam sem dobil štiri šive, zato sem moral šest dni ležati v koči. Tam sem se na smrt dolgočasil. Potem smo se odpeljali domov.

Žan Markež, 5. a

TEHNIŠKI DAN

(izdelovanje škatel in peka peciva)

Zjutraj smo se Nika, Marcel in jaz odpravili po stvari k učiteljici Mileni. Ko je prišla v šolo, smo se najprej zmenili, kako bomo oblikovali skupine. Ko smo se razdelili, smo pričeli delati.

Pri eni skupini so pripravljali medenjake, pri drugi kekse na testomat, pri tretji so računali, koliko denarja smo porabili za material, pri četrti pa so izdelali škatlico za kekse in medenjake.

Nato smo se menjali in delali vedno kaj drugega. Ko smo vsi naredili medenjake in kekse, smo jih dali v pečico. Pečene smo okrasili z glazuro. Ko je učiteljica slikala medenjake in kekse, smo jih dali v naše škatlice. Ker smo bili zelo pridni pri delu, smo peto uro lahko gledali risanko. Ta dan mi je bil zelo všeč. Rada bi se še udeležila kakšnega podobnega.

Tjaša Vrhovšek, 4. a

KULTURNI DAN

V šolo smo prišli popoldan. Najprej smo se pogovarjali o kulturi. Potem nam je učiteljica Majda prebrala knjigo Anica in Jakob. Nato smo šli v računalniško učilnico. Tam smo si ogledali film.

Nika Pukšič, 3. t

MOJE POČITNICE

Začele so se novoletne počitnice. Ker sem pisala Božičku pismo, sem ga že nestrpno pričakovala. Medtem sem bila polno zasedena s cerkvenimi pevskimi vajami in z nastopi. Bila sem že tako utrujena, da sem med polnočnico zaspala v cerkvi. Božiček mi je prinesel pravi mikrofona. Naslednje dni sem pomagala mami pri peki peciva in pospravljanju. Tu in tam sem bila kakšno uro za računalnikom. Silvestrovali smo pri babici v Placarju. Ob polnoči smo nazdravili in pripravili majhen ognjemet. Letos sem prvič prespala pri babici na Ptuj. Zelo sva se zabavali, saj sva igrali na harmoniko in plesali. Tako smo mi te počitnice zelo hitro minile.

Špela Cafuta, 4. a

Zemljevid, Teja Črnko, Lara Lovrenčič,
Žiga Mahorič, Vrtec Destrnik, voščenska

OBISK PEKARNE PTUJ IN RADIA PTUJ

Učenci 6. a in 6. t smo se odpravili na ogled pekarnice Ptuj. Povedali so nam, kako pri njih poteka delo in kako je, ko se jim včasih pokvari stroj. Takrat delajo na roke – kot včasih. Obiskali smo tudi Radio Ptuj. Tam so nam povedali, kako poteka delo na radiu. Spraševali so nas tudi, katere pevce radi poslušamo in katera vrsta glasbe nam je všeč. Zelo nam je bilo všeč.

Adrijana Pongrac, 6. a

TEŽAVE SODOBNEGA SVETA

Težave sodobnega sveta,
so težave vseh meja.
Razglašajmo jih za
nevarne težave sodobnega sveta.

Vojne se naj umirijo,
saj zaradi njih ljudje trpijo.
Papirčke pobirajmo za sabo vsi,
in potem jih vrzimo v smeti.

Pokrajina Blejski otok, Melani Cafuta, 2. a, slikanje

Radi se imejmo vsi
in bodimo prijatelji.
Spoštujmo vse ljudi,
tudi revne in vse,
ki živijo na nevarnih področjih.

Slabo voljo za sabo pustimo vsi
in ne bodimo več žalostni.
Življenje naj nam prinese veliko lepih stvari,
ki se jih radi bomo spominjali vsi.

Zato pa za sabo pustimo vse težave,
sodobnega sveta do vseh meja.

Venesa Kuhar, 6. t

ŠOLA V NARAVI

Šestošolci smo se 8. februarja odpravili v šolo v naravi. Šli smo v Lukov dom na Kope. Najprej smo se zbrali pred šolo, se poslovili od staršev in se odpeljali do Trnovske vasi, kjer so vstopili še ostali. Nato smo se odpeljali na Kope. Tam je bila velika gneča, zato avtobus ni mogel na vrh. Šli smo peš. Učitelj nam je razdelil sobe in po kosilu so prispeli naši kovčki. Preoblekli smo se in odšli na smučišče. Tam smo se razdelili v skupine, ker pa je bilo že pozno, smo se vrnili v dom. Šli smo na večerjo, se preoblekli in se odpravili na Črni vrh. Po nočnem pohodu smo kar popadali v posteljo. Naslednji dan smo se že naučili malo smučati, po večerji pa smo gledali film. Imeli smo prvi Luka TV. V sredo se je vreme poslabšalo. Pihalo je in močno snežilo, tako da nismo veliko smučali. Ostali smo v domu in se igrali. Zaradi slabega vremena je odpadlo tudi nočno smučanje, ki smo ga načrtovali. V četrtek se vreme ni kaj dosti spremenilo. Več časa smo ostali v domu in tudi tokrat je nočno smučanje odpadlo. Zvečer smo šli v disko, imeli smo prvi ples v maskah. Prvo mesto sta dobili Piki Nogavički. V petek je bil zadnji dan. Vse smo pospravili in še zadnjič šli na smuč. Priredili smo tekmovanje v veleslalomu in se po kosilu odpravili domov. Tam so nas že čakali starši. Ta šola v naravi je bila najboljša.

Maruša Kocbek, 6. a

OTROŠKA REPUBLIKA

(težave današnjega sveta)

Godijo se vojne,
ne živijo pravljice.
Ljudje umirajo
doživljajo bolečino.

Otroška republika naj zaživi,
da v Afriki ne bi več trpeli.
Čokoladni bil bi svet,
v veliko smeha odet.

Imeli bi dom,
bil bi popoln,
ljubezen bi sprejemali,
radost dobivali.

Problem je današnjega sveta,
da ne živi pravljica,
pobijajo ljudi
naroda radostnega.

Našla bi srce svoje domovine,
otroci bi zapolnili luknje praznine.

Zaupali bi si,
spadali bi med ljudi,
otroška republika zaživel bi.

Če bi se borili
starši in otroci,
zmagali bi »froci«.
Starše bi v smeh spravili,
mir in tišino v svetu uveljavili.

Otroška republika naj zaživi,
naj poišče srca ljudi.

Otroška republika
bila bi polna znanja,
bila bi radostna,
veselila bi se ljudstva vsa.

Lidija Korent, 6. t

SKRIVNA LJUBEZEN

V ponedeljek, ko sem si pred poukom šla po zvezke za prvo uro, sem v omarici našla listek, na katerem je pisalo: "Ljubim te, to besedi sta dve, ki napisati se ju zlahka ne da. Napiše ju lahko le ta, ki ljubezen čuti iz srca. To ti želim že dolgo povedati. Če me hočeš videti, pridi v petek po pouku pred cerkev in izvedela boš, kdo sem." Ko sem to zagledala, sem bila zelo presenečena, saj nisem vedela, kdo bi to lahko bil. Ves dan sem razmišljala, a nikakor nisem našla pravega odgovora. Odločila sem se, da bom počakala do petka in takrat bom izvedela. Prijateljici Katji najprej tega nisem nameravala povedati, a pri kosilu sem ji podzavestno začela razlagati, kaj sem našla v omarici za zvezke. Najprej je mislila, da se šalim, kasneje pa je dojela, da govorim resnico. Takoj je hotela videti listek. Seveda sem ji ga pokazala. Rekla mi je, da bo sama raziskala, kdo bi mi ga lahko dal, če sem se že jaz predala. Razložila sem ji, da se nisem predala, ampak bom počakala do petka in takrat videla, kdo je. Naslednji dan je Katja prišla v šolo z zelo širokim nasmehom na obrazu. Srečna je bila zato, ker je ugotovila, kdo mi je dal listek. Bil naj bi Miha, moj sošolec. Rekla je, da ga je njena partnerica pri kemiji videla, kako nekaj daje v omarico, ki ni njegova. Ta novica mi je polepšala dan, saj sem bila že dolgo zaljubljena vanj. Do četrte ure sem Katji že verjela, kar mi je povedala, saj me je Miha med uro gledal kot zaljubljenec. V petek sem se zjutraj zbudila zelo vesela in glede srečanja sem imela dober občutek. V šolo sem prišla zelo srečna. Celotek Miha se mi je nasmehnil. Po pouku sem takoj stekla pred cerkev in čakala, da se prikaže moj skrivni oboževalec. Najbolj sem upala, da pride Miha, in res je bil on. Vprašal me je, če sem presenečena, da je prišel. Povedala sem po resnici, da sem si želela, da bi bil on. Očitno je to tudi pričakoval. Vprašal me je, ali bi bila njegova punca. Rekla sem mu, naj še malo počakava, čez teden dni pa sva postala par. Še zdaj sva srečno zaljubljena.

Mateja Korent, 8. a

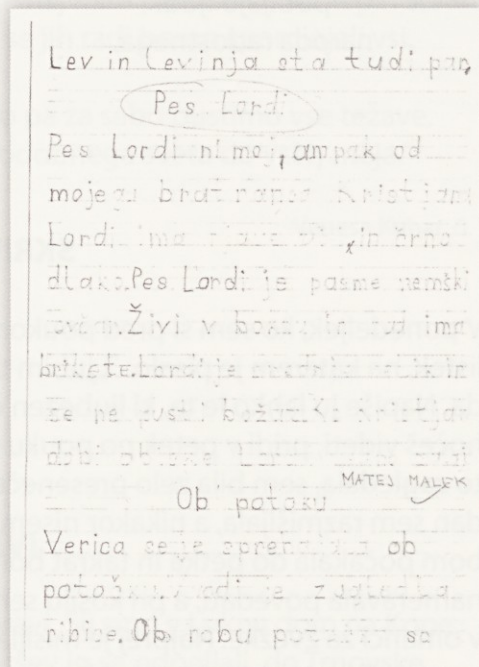
Žan Šteflič in David Majcen, 6. t

Melani Cafuta, 2. a

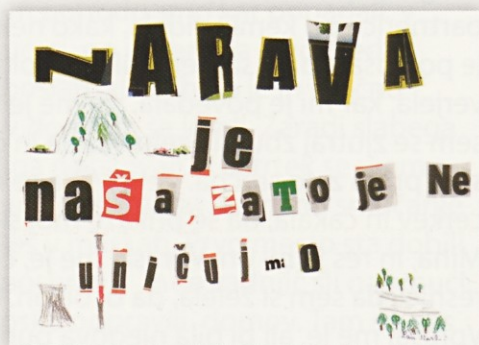
Melani Cafuta, 2. a

Matej Malek 2. a

Kurentova maska, Enej Brlek, Vrtec Destriek

Varujmo okolje, Žan Markež, 5. a, lepljenka

DOJENČEK JAKOB

Ko smo izvedeli, da bo Nada dobila dojenčka, smo se razveselili. Čakali smo dolgih devet mesecev. Nekega dne je klicala botrca, da jo je Sandi odpeljal v bolnišnico. Vsi smo bili veseli. Najprej sem pomislila na dobre lazanje, ki jih pripravi Sandi. Nismo vedeli, ali bo deklica ali deček, ker je bila to Nadina skrivnost. Ob 14.00 je klicala Sabina, da je Nada rodila Jakoba. Vsi smo bili veseli. Nato smo proslavili Jakobovo rojstvo.

Nika Matjašič, 4.a

LEPA VIDA

Lepa Vida brez službe je ostala,
hišo izgubila in na cesti spala.
Na tabli zagledala reklamo za daljno državo.
Nekaj denarja je prihranila,
vozovnico kupila in z letalom svet odkrila.
Na ulici je zagledala postavo,
ki jo je spominjala na bolno mamo.
Zaradi spomina jo prevzame bolečina.

Po radiu je slišala,
da njena mama v nebesa je odšla.
Obljubila si je,
da se k očetu vrne,
a vprašanje je, kako bo to storila.
Na ladjo je stopila,
a ta je potonila
in Vida je utonila

Maja Druzovič in Anja Colnarič, 5. t

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI KOPE

Zjutraj smo odšli ob 8.00. Na cesti proti koči je bila gneča, ker je bil praznik, zato z avtobusom nismo mogli naprej. Do koč smo pešočili. Učitelj nam je razdelil sobe, nato smo morali počakati na avtobus, ki je prtljago pripeljal šele čez tri ure. Ko smo si uredili sobe, smo šli na smučišče, kjer so nas učitelji razdelili v skupine. Potem smo šli na večerjo, nato pa smo imeli malo časa. Odpravili smo se na nočni izlet, šli smo na Črni vrh.

V torek je imela prva skupina pred večerjo oddajo Luka TV, v sredo je bila na vrsti druga skupina in v četrtek tretja.

V četrtek po večerji smo imeli ples v maskah (disko). Tudi našemili smo se. Ker je imela Nina Milošič rojstni dan, so nas učitelji pred plesom povabili v jedilnico, vodja hotela je pripeljal torto in smo Nini zapeli vse najboljše. V disku so učitelji nagradili tri najboljše maske. Prvi sta bili Piki Nogavički, to sta bili Sandra in Tamara Lovrec, drugi je bil Tomas Brumen, ki je bil našemljen v žensko, tretje mesto je dobil Leon Rola, ki je bil našemljen v roparja. Zadnji dan, v petek, smo imeli tekmovanje v smučanju. Prvi pri fantih je bil Leon Rola, drugi je bil Tomas Brumen, tretji sem bil jaz. Pri deklicah je bila prva Neja Hrastar, druga Tjaša Matko in tretja Venesa Kuhar. Dobili smo medalje in čokolado. Bilo nam je zelo lepo, vendar je prehitro minilo.

Smo pa imeli drugo srečo, da smo zakorakali še v en teden zimskih počitnic in tako smo lahko uživali še naprej.

Nejc Pesek, 6. a

KOSOVIRJA PRI KUZMI

(obnova)

Avtor: SVETLANA MAKAROVICH, Ilustrator: MATJAŽ SCHMIDT, Založba: DZS, Kraj: LJUBLJANA, Leto izdaje: 1995, Zbirka: KOSOVIRJI ŠT. 3

Zbirka Kosovirji je sestavljena iz več zgodb:

- Žalostno jutro Zvitke Potuhničeve
- Kosovirja pri Kuzmi
- Na pingvišču
- Lazar in pregovori ...

Kosovir: zelo redka žival. Živijo v Kosoviriji, ki je še ni na zemljevidu. Premikajo se po zraku z letečimi žlicami, hranijo pa se s paradižniki.

Po mnogih prigodah, ki sta jih Kosovirja doživela pri hobotnici, pingvinih, lisici Potuhničevi, v živalskem vrtu pri coprnici Zofki ... sem se odločil za zgodbo Kosovirja pri Kuzmi.

KOSOVIRJA PRI KUZMI

Tistega soparnega dne je Kosovirja pot zanesla v gozd. Živali so vsaka na svoj način preživljale čas, nekaterim je bil dolgčas. Lisica Potuhničeva je ležala pod brezo na jasi, kjer so lenarili zajci. Premišljevala je, kako bi lahko kakšnega ujela. Pa jo je naenkrat nekaj učipnilo v rep. A ni bilo nikogar. Pa spet in spet, dokler ni opazila Kosovirjev. Ta sta ji nagajala, a ju ni mogla dobiti. Zajci in druge živali so se ji smejali, kar jo je tako razjezilo da je zgrabila zajca za vrat. Ves ta hrup je zmotil medveda, ki je brž odhitel, da napravi red. Kosovirja je opomnil, naj pustita živali v njihovem gozdu pri miru. Pod koreninami hrasta sta imela domovanje škrat Kuzma in njegova žena. Škrat jih je prišel opozorit, naj se nehajo prepirati, saj so zbudili njegovo ženo in je zdaj sitna. Ker so ženo vsi poznali, se niti smejali niso. Začelo je deževati. Škratu sta se Glili in Glal zasmilila, zato ju je povabil noter. V kotu sobe je sedela Kuzmova žena, škratinja s koničastim nosom in hudim pogledom. Pletla je nogavico. Kuzmo je vprašala, koga je spet pripeljal. Pogovarjali so se tako dolgo, da so postali lačni. Ker ni bilo kislice, so prav prišli kosovirski paradižniki. Po obilni hrani so vsi zaspali.

Denis Krajnc, 4. t

Zbiralna akcija starega papirja

V šolskem letu 2009/10 smo nadaljevali z zbiranjem starega, odpadnega papirja. To akcijo že tradicionalno zaznamuje velika zagnanost učencev, učiteljev in tudi staršev. Posebej smo ponosni na naš podmladek, saj otroci iz vrtca vsako leto zberejo več papirja in tako tudi sami pripomorejo k bolj čistemu, zdravemu in ozaveščenemu življenju. Ponosni smo, da naši učenci zbirajo papir in želijo pomagati okolju. Hvala za sodelovanje, vidimo se na prihodnji zbiralni akciji.

Zdrava šola

Pomladni travnik, Nina Fras,
4 leta, Vrtec Trnovska vas,
kombinirano, tuš, tempera

V PRIČAKOVANJU NOVEGA LETA

V četrtek, 31. decembra, smo imeli vsi v družini veliko dela. Ati je bil v službi, mamica, Alen in jaz smo bili doma. Zjutraj, ko smo vstali, je mami odšla v trgovino. Z Alenom sva morala pospraviti. Popoldan smo pekli rulado in delali sarmo. Na silvestrsko kosilo nas je povabila teta Lojza. Zvečer smo bili povabljeni k sosedu Silvu, ker je praznoval 30. rojstni dan. Hitro se je približevala polnoč in potem novo leto. Vsi smo veselo odštevali minute in nestrpno čakali. Ura je odbila polnoč, vsi smo nazdravljali, otroci smo imeli otroški šampanjec. Voščili smo si novo leto, čez nekaj časa smo se odpravili spat. Naslednje dni smo bili doma, obiskali pa smo tudi prijatelje in sorodnike. Bilo je zelo veselo. Upam, da bo vsako leto tako lepo.

Laura Karo, 4. a

SONET Z ODMEVOM

V sebi čudim neverjetno zvenenje
Počutim se kakor vila
Sem kakor kraljica noči
Počutim se sama sebi neizbežna
In kakor luna snežna

Venenje
Svila
Oči
Bežna
Nežna

Mesto, Denis Klemenčič, 3. t, kolaž

DRUŽINA

Imam družino, sem srečna.
Kaj sploh družina je?
Mami me zjutraj predrami,
ati me poljubi za lahko noč.
Kadar ju ni, sem nesrečna.
Brat in sestra mi dajeta moč.
Kaj sploh je družina?
Je moja sreča.

Včasih se počutim osamljeno.
Ampak zakaj, če imam družino?
So dnevi, ko želim biti sama.
So trenutki, ko bi svojo družino objela
in nikdar je spustila.
Včasih mislim, da lahko živim samostojno.
Ampak zakaj, če imam družino?
Družino, ki jo imam najraje.

Nastja Sluga, 9. a

Božično drevo, Enej Brlek,
Vrtec Destrnik, lepljenka

PUST

Pust je poseben čas, ko ima vsak človek priložnost popolnoma spremeniti zunanost in to tako, da se obleče v različne pustne kostume. Najstarejši lik pusta je kurent, ki ima največ zaslug za vsakoletno oživljanje pustnih norčij. V času pusta tudi v kuhinji pripravljajo jedi, značilne za pusta; pečejo krofe, svinjska rebrca, pripravljajo zelje in mlince. Pust se praznuje od svečnice do pepelnične srede, ko ga pokopljemo. Pustovanje je razširjeno po vsem svetu, v tem času prevzame oblast princ karnevala, ki skrbi za pustne like in norčije. Pustni čas je najbolj razigran in norčav čas v letu.

Anja Klasič, 7. b

ADRENALINSKI PARK

Lansko leto smo se z učenci verouka s katehetinjama in z župnikom odpravili na izlet v adrenalinski park.

Zjutraj me je mama odpeljala na Vurberk, kjer je čakal avtobus. Počakali smo, da smo vsi vstopili in se odpravili proti Mariboru. Ko smo prispeli, so nas vljudno sprejeli in nam nadelo opremo, ki smo jo potrebovali za plezanje. Pokazali so nam, kako se pravilno preklopimo na različne ovire. Sami smo se odločili, katero progo bomo preplezali. Najprej sem šel na manj zahtevne proge, da sem se privadil. Premagal sem veliko ovir. Kmalu sem se naveličal in sem šel igrat nogomet, kajti tam je tudi igrišče. Ob počivalni hišici smo zagledali hodulje in poskusili hoditi z njimi. Šlo mi je kar dobro. Čez nekaj časa smo šli na kosilo, jedli smo pice. Ko smo se do sitega najedli, smo se z avtobusom odpeljali do Vurberka. Tam me je že čakala mama in me odpeljala domov. V adrenalinskem parku sem se zelo zabaval.

Matic Krepek, 5. a

POMLAD

Pomlad je letni čas, ko se narava prebuja, saj jo je zimski čas ovil v belo odejo in mrz. Prvi znanilci pomladi so zvončki, trobentice, mačice ... Ko začnejo drevesa zeleneti, se oglasijo tudi kukavica in številne druge ptice. Dnevi se daljšajo in sonce nas razvaja s svojo toplino. Prebudijo se tudi živali, ki so zimo prespale. Pomlad je najlepši letni čas, saj narava zaživi, vse ozeleni in vzcveti, prevzema nas vonj cvetja ter zelenja.

Anja Klasič, 7. b

Jesenski motiv, Matej Zelenik, 5. a, slikanje

JE LAHKO TA POKLIC ZANIMIV?

Nekaj o svojem poklicu, s katerim se ukvarja že celih 15 let, nam je izdala gospa Smiljana Černezel Hrastar.

Kaj ste po poklicu? Nam lahko poveste, kaj je vaša naloga v službi?

Sem sociologinja, zaposlena sem kot svetovalka na zavodu za zaposlovanje. Moja naloga je svetovanje tistim, ki bi se radi ponovno vključili v izobraževanje, usklajevanje dela, vodenje sodelavcev, sodelovanje z delodajalci, z izvajalci izobraževalnih programov, izvajalci programov za invalide, organiziranje sestankov, priprava informacij za medije ...

Kaj vas je navdušilo za to delo?

Delo z ljudmi, jim svetovati, jih usmerjati, jim pomagati, da se organizirajo, jih motivirati ...

Ali ste radi hodili v šolo, katere predmete ste imeli najraje in katerih sploh niste marali?

Vam v tem poklicu vsi pridejo prav?

Ja zelo rada sem hodila v šolo. Rada sem imela likovno vzgojo, slovenščino, športno vzgojo in družboslovne predmete – sociologijo, psihologijo, nisem pa marala matematike, fizike ...

Nikoli nisem marala matematike, ko pa sem dobila to službo, sem se morala z njo veliko ukvarjati, a mi je bilo v veselje, ker mi je delo všeč. Drugače pa mi pride prav večina znanj.

Ali bi v svojem poklicu kaj spremenili?

Z vsakdanjim delom se trudim spreminjati stvari, za katere vidim, da so dobre zame in sodelavce.

Vas služba ovira v prostem času? Kaj radi delate, ko imate čas?

Včasih me malo ovira, ampak se potem potrudim poiskati rešitev. Že dolgo nisem imela prostega časa (HAHAHAHA J). Drugače pa rada rišem, berem, pišem ...

Sodelujete tudi pri srečanjih mladih raziskovalcev, kaj vas je navdušilo za to?

Navdušilo me je delo z mladimi, ki so spontani, iskreni in neposredni.

Ali vas družina podpira pri tem?

Ja eden mi stol drži (HAHAHA J).

Mislim, da me podpira.

Kaj je vaše vodilo v življenju?

Moraš si dovoliti spremembe in se spreminjati.

Kaj bi svetovali nam, mladim?

Da sledite svojim interesom, želim in sanjam.

Eva Hrastar, 8. a

Ptičja krmilnica, Žan
Potrč, 3. a, oljni pastel

Na vprašanja je odgovarjal Marko Bugar, dr. vet. med., uradni veterinar.

Kakšno je delo uradnega veterinarja?

Delo je lahko zelo raznovrstno, saj zajema področja zaščite in zdravstvenega varstva hišnih ter rejnih živali, zdravstvene ustreznosti njihove krme, zdravstvene ustreznosti živil živalskega izvora, bolezni živali in ljudi, zdravlil ter veterinarstva sploh.

Zakaj ste se odločili ravno za ta poklic?

Poklic, potreben za opravljanje tega dela, je doktor veterinarske medicine, krajše veterinar ali bolj pogosto rabljeno živinozdravnik. Zanj sem se odločil po končani gimnaziji, kjer sem imel obvezno delovno prakso, ki sem jo lahko opravljal na takratnem dolenjsko-posavskem veterinarskem zavodu v Novem mestu. Tam so bile pod eno streho zbrane vse veterinarske službe. Tako sem lahko spoznal celoten obseg in raznolikost ter dobre in slabe strani veterinarskega poklica.

Ali ste težko našli zaposlitev?

Da, danes je z zaposlitvijo veterinarja težko, posebej zato, ker so osnovno veterinarsko dejavnost privatizirali in tudi na trgu veterinarske delovne sile vlada kapital. Ko veterinarji končajo študij, navadno nimajo sredstev, da bi odprli ambulanto ali pa kupili solastniški delež v kateri izmed njih, kjer bi lahko neodvisno nastopali glede na svoje delodajalce. Zato menjujejo delovna mesta, dokler ne najdejo stalne zaposlitve za nedoločen čas ali pa kapitala za svojo ambulanto. Mnogi celo zapustijo veterinarsko stroko in se zaposlijo kot trgovski potniki farmacevtskih družb, kot živilski tehnologi ali pa najdejo zaposlitev v različnih inštitutih ter laboratorijih.

Naštete nekaj dobrih in slabih lastnosti službe uradnega veterinarja.

Službo sestavljajo tri področja, ki jih mora obvladati vsak uradni veterinar, ki mora biti v eni osebi inšpekcijski organ, ki izvaja nadzor, upravni organ, ki izdaja soglasja, spričevala in certifikate ter podeljuje in vzdržuje statuse kmetijskim gospodarstvom prostih bolezni, ter še kot prekrškovni organ, ki kaznuje kršitelje. Dobra stran te službe je, da z izjemo uradnih veterinarjev v živilskih obratih (npr. klavnice) delo ni fizično naporno, vendar zahteva obsežno poznavanje veterinarske stroke in zakonodaje ter obilo odgovornosti za zdravje ljudi in živali. Delo uradnega veterinarja pa pri ljudeh, ki jih nadziramo, izzove obilo konfliktov in nepriljubljenosti.

Opišite svoj delovni dan.

Delovnega dne uradnega veterinarja se ne da opisati, saj skoraj nikoli ne veš, kaj boš počel, če že ne izvajaš načrtovanega dela. Lahko ves dan stojiš na klavni liniji v eni od klavnic, lahko izvajaš nadzor in vzorčenje živil v predelavi živil, mesnicah, trgovinah, mlekarah, na kmetijah, v lovskih zbiralnicah divjadi, lahko nadziraš krmo v mešalnicah krmil, v trgovinah ali na kmetijah, lahko nadziraš ravnanje s klavnimi odpadki ali z gnojevko, lahko kontroliraš izvajanje cepljenja psov, izvajanja ukrepov za nevarne pse, lahko izvajaš ukrepe ob izbruhu bolezni ali pa samo ukrepe za preprečevanje le-teh. Velikokrat pa cele dneve presediš za računalnikom in pišeš zapisnike, odločbe, plačilne naloge in globe ter vnašaš podatke v raznovrstne evidence in aplikacije.

Kateri so sorodni poklici?

Zelo soroden je poklic zdravnika, ki je dosti bolj cenjen in ovrednoten, vendar pa zdravnik navadno obenem obravnava le enega človeka oz. pacienta. Uradni veterinar pa opravlja tudi delo prekrškovnega organa – kaznuje kršitelje zakonodaje, kar pa lahko primerjamo s poklicem sodnika, ki je v družbi tudi veliko bolj ovrednoten in cenjen.

Bi priporočili ta poklic mladim, ki si izbirajo svoj poklic? Zakaj?

Poklic veterinarja, kot je bilo že predstavljeno, ni le zdravljenje hišnih ljubljencev, ampak zelo zahteven poklic, ki zahteva široko znanje vseh področij, ki jih pokriva veterinarska stroka. Mnogi so na fakulteti razočarani nad veterinarstvom, saj so si predstavljali veterino le kot skrb za hišne živali, vendar pa so tu še mnoga druga področja, ki zahtevajo še več odgovornosti in znanja. Veliko jih je razočaranih tudi nad tem, da ne morejo najti zaposlitve, ker stalež rejnih živali v Sloveniji upada, s tem pa tudi predelava živil in posledično tudi potreba po veterinarjih. Tistemu, ki si res želi postati veterinar, bi ta poklic priporočal, saj je to zelo široka stroka, kjer je ogromno raznovrstnih področij in možnosti. Priporočam pa vsakemu, ki bi se odločal za poklic veterinarja, da se pred odločitvijo s poklicem dobro seznani pri kakšnem veterinarju ali celo pri uradnem veterinarju.

Katja Kramberger, 8. b

TRIOLET O LJUBEZNI

Ljubezen, bolezen trpljenje povzroča,
mladino okrog prsta obrača.
V šolo brez glave hitijo, pouk zamudijo.
Ljubezen, bolezen trpljenje povzroča,
ker se okrog ljubezni vrtijo in slabe
ocene dobijo.
Ljubezen, bolezen trpljenje povzroča,
mladino okrog prsta obrača.

Špela Petrovič, 9. a
Iris Kozel, 9. b

TRIOLET O LJUBEZNI

Resnica o ljubezni je,
da zanjo sta potrebna dva.
Ljubezen in prevara.
Resnica o ljubezni je,
da srce bije za dva,
in da se morata ljubiti oba.
Resnica o ljubezni je,
da zanjo potrebna sta dva.

Ines Selinšek, 9. a
Žan Krajnc, 9. a

TRIOLET O LJUBEZNI

Ljubezen je res čudna stvar,
naredi me slepega, da ne vidim
drugega kot svoje dekle.
Ljubezen je res čudna stvar,
sva jaz in ona od nje zadeta,
v dekle zaljubim se hitro kot raketa.
Ljubezen je res čudna stvar,
zame je to božji dar.

Matej Gorjup, 9. a

TRIOLET O LJUBEZNI

Ljubezen je res lepa,
nobeden se ne otepa
lepega dekleta.
Ljubezen je res lepa,
si od nje zadet,
ves svet se ti zdi lep.
Ljubezen je res lepa,
če sta dva od nje zadeta.

Marjan Horvat, 9. a

Moja družina, Paulina Simonič, 2,5 let, Vrtec
Trnovska vas, risanje z voščenko

TRIOLET

Moje življenje je lepo,
prepleteno z energijo,
vendar polno nesrečne ljubezni.

Moje življenje je lepo,
moje oči kar žarijo,
ko zjutraj na vejah ptice pojo,
in žvrgolijo pesem tako lepo,
čutim energijo . . .

...

Oči se mi solzijo,
ko zate moje srce krvavi,
ker ljubezen do tebe je globoka.

Oči se mi solzijo,
ko prijatelj me zapusti
in ljubezen se v sovražstvo spremeni.

Oči se mi solzijo,
ko zate moje srce krvavi.

Larisa Ziško, 9. a

Odsev, Vanessa Fladung, 3. t, tempera akvarel

Obisk predstavnikov olimpijskega komiteja v OŠ DESTRIK-TRNOVSKA VAS

V sredo, 7. aprila 2010, je OŠ Destrnik-Trnovska vas obiskala delegacija predstavnikov Olimpijskega komiteja Slovenije. Učenci so se veselili srečanja z njimi, še posebej pa srečanja z legendo slovenske gimnastike in svetovnega gimnastičnega asa g. Mira Cerarja.

Miro Cerar je športnik, ki je za Slovenijo osvojil največ medalj na svetovnih in evropskih prvenstvih ter na olimpijskih igrah, je človek, ki je aktiven v mnogih organizacijah, komitejih in zvezah, oseba, ki je prepotovala svet ter z voljo in vztrajnostjo pisala športno zgodovino.

OŠ Destrnik-Trnovska vas se je prijavila na razpis za sodelovanje pri programu »Mladinske olimpijske igre Singapore 2010«. V okviru projekta nas je Slovenska olimpijska akademija izbrala za sodelovanje z izbrano šolo iz Singapurja. Obisk predstavnikov Olimpijskega komiteja Slovenije in skupno druženje sta bila namenjena pojasnilom o tem sodelovanju ter zbiranju informacij.

Učenci so se predstavili z gimnastičnim nastopom, g. ravnatelj je podal nekaj informacij, odprl razpravo in pozval učence, da zastavijo gostom čim več vprašanj. Beseda je tekla o zdravem načinu preživljanja prostega časa, o fair play-u in uspehih športnikov Slovenije.

Naša šola bo šoli iz Singapurja predstavila našo zgodovino, kulturo, šege in navade, gospodarstvo, jezik, lego in položaj Republike Slovenije. Krepila bo prijateljske vezi in širila medkulturno sodelovanje.

Srečanja se je udeležil tudi župan g. Franc Pukšič, ki je ob ganljivem srečanju starosti slovenske gimnastike izročil tudi spominsko darilo.

Šola je dobila v dar knjigo Vse o olimpizmu.

Gostje so bili očarani nad lepotami občine, kraja, šole in kulturnega doma, pohvalili so urejenost šolskih prostorov in čestitali učencem za vse odmevne športne dosežke.

Stkana vez sodelovanja je postala še trdnejša.

Športni pedagogi

HARONIA

V torek, 13. aprila, je na Ptuju potekalo državno tekmovanje Turizmu pomaga lastna glava. Letošnji razpis je potekal na temo Moj kraj ~ moj ponos. Naša šola se je predstavljala s stojnico Haronia ~ park antičnih gomil.

Sodelovali smo: Anja Gabrovec, Tjaša Oman, Aljaž Krajnc, Larisa Pukšič, Maja Plohl, Teja Gašparič, Damjana Žampa, Aleksandra Milošič in Katja Kramberger, mentor pa je bil učitelj zgodovine in geografije gospod Aleš Marđetko.

Na Ptuju se je vsekakor dogajalo marsikaj zanimivega:

Že takoj, ko smo prispeli, smo srečali aktualnega svetovnega boksarskega prvaka Dejana Zavca. Naj komentar dneva: »Ne mi z njim, on z nami! Šampion s šampioni!«

Za zmago smo se seveda zelo trudili, čeprav to ni bilo najbolj všeč sosednjemu Majšperku. Žal, Majšperk, pa drugič!

Prejeli smo tri zlata priznanja: za sodelovanje, za najboljšo nalogo in za najboljšo stojnico po izboru komisije.

Takšna je gomila, ki je bila najpomembnejši del naše predstavitve.

Veseli smo ob zmagi in uvrstitvi na državno tekmovanje je bilo nepopisno.

Naslednji torek, 20. aprila, super finale v Ljubljani. Naši nasprotniki so bili zelo močni, konkurenca je bila huda.

Za zmago smo se borili kot levi, čeprav nismo bili najbolj prepričani vanjo.

Damjana Žampa, Katja Kramberger in Aleksandra Milošič

Tekmovanje najmlajših v nogometu

RIN U-8, U-10

Združena ekipa ŠKL nogomet

David Cizerl, področni prvak v badmintonu

Medobčinski in regijski prvaki

Medobčinski prvaki v odbojki

Prireditev ob materinskem dnevu, 1.t

Kulturni dan, 1.t

Tehniški dan, 1. t

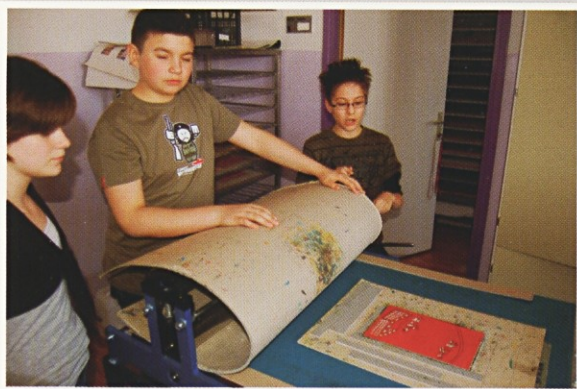
Veselje na snegu

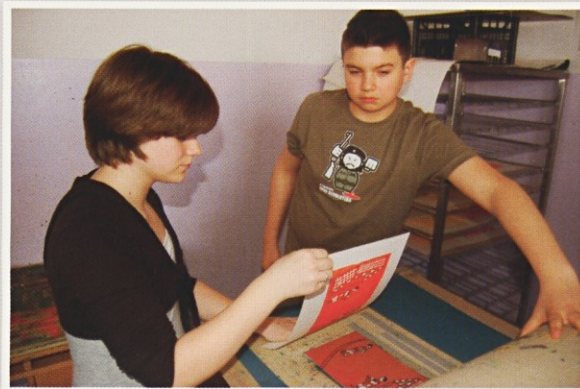
Pust, 1.t

Izdelava adventnih venčkov, 1.t

Tiskarji 7. b z vstavljeno matrico v grafično prešo

Učenka 7. b dviguje odtisnjeni grafični list z matrice

Učenci 7. b izrezujejo linorezne matrice

Učenci 7. a prenašajo osnutek večbarvne grafike na matrico

Nekateri v 7. a smo že korak naprej, že izrezujemo matrico za prvo barvo

Učenke 9. b tiskajo male barvne grafike v tehniki barvnega linoreza z ene matrice

Likovni teoretiki 6. a pri reševanju učnih listov

Učenci 6. a pri kiparjenju živalskih figur iz gline

Učenci 8. a pri poslikavi površine kipov z barvnim papirjem

Kaširanje kipov razgibane človeške figure

Odtisnjene grafike smo vstavili v sušilo

Učenci 8. a pri kaširanju prvih plasti oblin na konstrukcijo kipa človeške figure iz žice

Mladi arhitekti 4., 5. t pred svojim mestom

Montažni kip molekule, preden ga bomo obesili na strop

Po osnovnem kaširanju atomov smo v le-te vrtali luknje za vstavljanje vezi

Učenci 8. b smo se preizkusili tudi v oblikovanju kipov iz žice

Učenke 9. a pri sestavljanju montažnega kipa molekule

Kdo pravi, da učenci ne znamo povezovati in uporabljati znanj iz različnih predmetov. Kiparji 9. a smo letos ustvarjali prostorsko zasnovane montažne plastike s področja kemije. Pri projektu sta zraven učitelja Janka Mariniča (likovno področje) sodelovali še učiteljica Stanka Drobnač (kemija) in Dragica Pešakovič (tehnika in tehnologija).

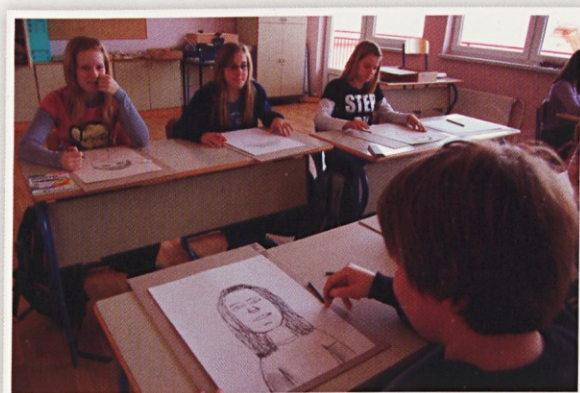
Učenki 5. t pri oblikovanju reliefa iz gline

Učenci 6. a izbirajo nastala likovna dela za razstavo

Učenci 4., 5. t uokvirjajo likovna dela za razstavo

Mladi portretisti 6. t ustvarjajo z različnimi risarskimi materiali

Učenci 9. b pri izrezovanju odprtin v svoje prostorske stvaritve

Ustvarjalno vzdušje v 8. b pri slikanju tihožitij po opazovanju

Učenca 7. a pri ustvarjanju tihožitja v tehniki kolaža

Slike 6. t - sadna tihožitja v tempera tehniki

Učenki 6. t slikata tihožitje po opazovanju

Slikarke 8. b pri slikanju v kvalitetnem barvnem kontrastu v tempera tehniki

TERENSKO DELO V MARIBORU

V petek, 7. maja 2010, smo se učenci izbirnih predmetov verstva in etika ter šolsko novinarstvo odpravili na terensko delo v Maribor. »Novinarji« smo si najprej ogledali radio Center, »verniki« pa so se odpravili v pravoslavno in evangeličansko cerkev.

Nato smo si skupaj ogledali še mormonsko cerkev in islamsko molilnico.

Povsod so nas prijazno sprejeli in nas popeljali po svojih prostorih ter potrpežljivo odgovarjali na naša vprašanja. In teh ni bilo malo, saj smo želeli kar najbolj izkoristiti čas in spoznati vse, kar smo si lahko ogledali.

Na Radiu Center nas je naokrog popeljala producentka Ana. Najprej smo se ustavili pri moderatorki Dagmar v studiu, ki nam je predstavila svoje delo. Nato smo spoznali še delo pripravljalcev novic in tržnikov, si ogledali studio, v katerem snemajo reklame ter jih montirajo. Sodelavci so prijazno odgovarjali na vsa naša vprašanja.

Tudi misionarji iz cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni so nam z zanimivim naglasom povedali marsikatero zanimivost iz svojega življenja pri nas in tudi v Ameriki. Vsi so Američani, pri nas so okrog pol leta, a že precej obvladajo slovenščino. Ob koncu nam je sestra Astley na violino zaigrala še njihovo značilno pesem.

Tudi v islamski molilnici so nas prijazno sprejeli. O svojem delu in veri nam je pripovedoval mladi »duhovnik«, ki še študira na fakulteti v Sarajevu. Nobeno naše vprašanje ni ostalo brez odgovora.

Dan je bil zelo zanimiv in poučen, saj smo izvedeli marsikaj novega in zanimivega.

»Verniki in novinarji«

SPOZNAVAJMO DRŽAVE EU

Turistično društvo Ptuj je 8. marca 2010 organiziralo prireditev Spoznavajmo države EU, ki je potekala na trgu pred mestno hišo. K sodelovanju so povabili šole s ptujskega področja. Vsaka šola si je izbrala eno državo in jo predstavila na stojnici ter s kratkim kulturnim programom.

Izbrala sem Nizozemsko in povabila učence k sodelovanju. Pripravljenost za raziskovanje značilnosti Nizozemske so pokazali in potem projekt tudi izpeljali do konca Larisa Ziško, Lucija Kuhar, Barbara Petrovič ter Primož Prigl.

Pridno smo načrtovali, raziskovali, zbirali, šivali ... Ugotovili smo, da so najbolj tipična značilnost Nizozemske polderji, zato smo kot rdečo nit naše predstavitve izbrali polder, značilnosti življenja in dela na njem. Za tiste, ki mogoče ne vedo, kaj je polder, naj pojasnim, da je to nizozemska pokrajina, ki so jo oblikovali Nizozemci sami, saj so kopno površino dobili tako, da so izsušili morje. Ta pokrajina leži za velikimi nasipi, ki so jih zgradili za varovanje pridobljene zemlje pred morjem.

Naš polder je bil izdelan iz lesa. Po vodnih kanalih so med zelenimi travniki plavale ladjice. Na njivo smo posadili tulipane. Na drugem travniku smo razstavili njihovo značilno obuvalo - cikle. Na tretjega smo postavili košaro s prospektom v obliki tulipana, ki so ga z veseljem s seboj odnesli kot poklon številni obiskovalci naše stojnice. Postavili smo tudi mline na veter. Obiskovalci so lahko poskusili znamenita nizozemska sira edamec in gauda. Pred stojnico smo postavili štiri podstavke, poslikane v starih vzorcih modre barve, ki so značilni za mesto Delfi. Iz podstavkov so rasli tulipani. Na vsakem je bila upodobljena ena znamenitost: zemljevid Nizozemske z zastavo, znamenita Rembrantova slika Nočna straža, cokli, sir, mesto Amsterdam in cvetoča polja tulipanov.

Lucija se je prelevila v Nizozemko. Oblekla se je v nizozemsko narodno nošo: črtasto dolgo krilo, črno bluzo in črni predpasnik, na belih vstikih so bili poslikani tulipani, na glavi je imela čipkasto čepico, na nogah pa velike cikle. S Primožem - Bartjejem, velikim ljubiteljem nogometnega kluba Ajax, sta predstavila svojo domovino.

Z občudovanjem smo si ogledali tudi druge stojnice in v Evroparku spustili v zrak balone. Po končani prireditvi smo si privoščili še sladoled in tako zaključili čudovit dan.

Ivanka Kramberger

BOLGARIJA

Ob dnevu Evrope so na prireditvi v Ptuj, učenci PŠ Trnovska vas predstavljali Bolgarijo. Pod mentorstvom učiteljic Milene Hojnik in Hilde Bedrač so učenci 5. in 6. razreda raziskovali vse o Bolgariji. Spoznali so njeno kulturo, umetnost, zgodovino ter se seznanili z bolgarskim turizmom. Do podrobnosti so spoznali bolgarske značilnosti, predvsem pa dolino vrtnic in njene značilnosti. Seznanili so se tudi z bolgarskimi jedmi, ki so jih ponujali tudi na svoji stojnici, kjer so bili predstavljeni izdelki, ki so značilni za Bolgarijo. Vse razstavljeno in povedano so izdelali učenci z mentoricama. Razstavo izdelkov in predstavitev Bolgarije smo pripravili tudi v avli šole pod naslovom Bolgarski teden.

Učenci in mentorici

SONČNI GRIČ

Zbrala in uredila: Lilijana Pisar

Koordinator: Drago Skurjeni

Besedila v tujem jeziku: Mateja Miklošič in Klavdija Heric

Jezikovni pregled: Bojana Kolenko

Likovna oprema: Janko Marinič

Tehnična podpora: Jernej Feguš

Naklada: 500 izvodov

Tisk: Založba Rokus Klett d. o. o.

**SUPER
DARILO**

100 stvari, ki jih lahko
narediš, da rešiš
planet

Kim McKay in
Jenny Bonnin

Clean up
the world

NATIONAL
GEOGRAPHIC

Iz za kulis:
TEA
**Bratovsko
zaveznistvo**

NATIONAL
GEOGRAPHIC

Bratovsko
zaveznistvo

NATIONAL
GEOGRAPHIC

Obdarujemo prednaročnike!

Vstopi v razburljive zgodbe, spremljaj najboljše fotografije in prisluhni velikim raziskovalcem sveta. Poleg napetega branja te čakajo **darila v vsaki številki revije**, kviz NG Junior Bistroum ter likovni in fotografski natečaj. Morda bo nagradni **fotografski safari v Egiptu** razveselil prav tebe!

Naroči se za šolsko leto 2010/11 **do 25. junija 2010** in prejmi
dodatno darilo za prednaročnike – knjigo Postani ekofaca!

Naročila in informacije: • pri poverjeniku v šoli • www.junior.si • 080 19 22 • narocila@junior.si

